

Midnattsropet

Nr 7 1977 • Årg. 17 • Pris kr 2:50

Maranata • Du vår Herre kom!

Maj-Christine, Robin, Christina, Doris, Gulli, Bernhard, Bosse, Peter och Torbjörn på torget under tältmötesserien i Örebro.

EVANGELIUM

Guds kraft till frälsning
för var och en som tror!

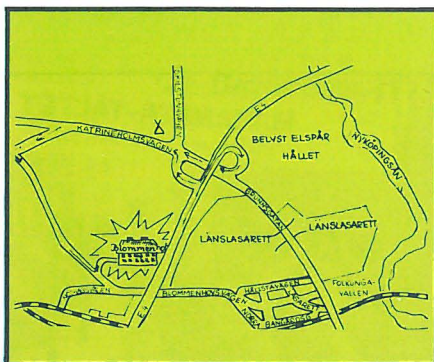
Klart för RADIO MARANATA

evangeliska sändningar
på arabiska och svenska
över Luxemburg.

Se sid 11

BLOMMENHOF

ett andligt
härbärge
vid
E4:an i
Sörmland

Leif och Birgitta Johansson, Noomi Abna Aissa och Greta Brynte planerar inför sommaren på Blommenhof. Och ovan har Elsi Söderberg laddat upp med färskt hembakt. Så det återstår endast att säga välkommen!

BLOMMENHOF Alldeles utefter E4:an, väl synligt för alla bilister ligger oasen Blommenhof i Nyköping. Sju flaggstänger paraderar vid väg- och tomtgräns, och den röda lillstugan har fortfarande skyltar från en tidigare epok. "Vävsstuga" och "Krukmakeri", lyser texten mot norrgående trafikanter från stugans ena långsida. Endast några minuters promenad från centralstationen ligger det vackra Blommenhof som ett annex till en underbar naturpark.

Blommenhof kommer i sommar att användas som gästhem, och rum har ställts i ordning för övernattnings vid genomresa eller en längre vistelse, några dagar eller veckor. Servering med hemlagad husmanskost och hembakat bröd finns varje dag. Dagliga sammankomster med bibeln i centrum är en del av storfamiljens liv och gästerna är välkomna att delta.

Det går mycket bra att hitta närmaste avfarten från E4:an till Blommenhof. Kartan ger god hjälp; följ den väg kartans pilar anvisar! Avfart från motorvägen sker först efter det orienteringstavlan Eskilstuna, Katrineholm, Nyköping C är passerad.

För ytterliga upplysningar och bokning, ring 0155/883 53.

Jag besökte Blommenhof på den tiden det var konst- och keramikutställningar, säger Greger som nu bor i ett rum på bottenvåningen.

– Jag mötte en evangelist på Hötorget för ett år sedan, berättar Greger Leijonhufvud, och det mötet innebar en total vändpunkt i mitt liv.

– Han inbjöd mig till tältet vid Norra Bantorget där det var väckelsemöte.

– Men redan vid ingången till tältet hoppade jag till. Tyckte att det var en närmast burdus form av kristendomsutövning, van som jag var med Svenska Kyrkans "mjuka" gudstjänster, där det mest handlar om sociala relationer, man skall älska varandra och ta vara på nästan. Men på Norra Bantorget talade och sjöng man direkt inför levande Gud. Det blev liksom för starkt, menar Greger.

– Jag minns inte om det var två eller tre möten jag var med på – förutom samtalen uppe på Gamla Bro – innan jag återvände till Skåne efter ett högst tillfälligt besök i Stockholm.

Men det var tydligen inte så lite allvar bakom dessa himlastormande, enfaldens barn under tältdukarna på Norra Bantorget.

– Nej, säkert inte, menar Greger. Jag åkte hem till min lugna krukmakarverkstad men fick ingen ro.

Greger Leijonhufvud på Blommenhof:

Jag mötte en evangelist på Hötorget...

Ett stormigt väckelsemöte blev vändpunkten i keramikern Greger Leijonhufvuds trygga liv. Sängen och vittnesbörden i tältet vid Norra Bantorget väckte ofrånkomliga frågor om liv, evighet, himmel och helvete.

— Allt annat blev oväsentligt, berättar Greger. — Min främsta önskan blev nu att få gemenskap med andra troende. Och nu har Greger flyttat in i storfamiljen på Blommenhof i Nyköping. Med drejskivor, ugn, lera och krukor.

Text o foto: Lars Andersson

— Äkte hem för att "skapa" av dig intrycken från väckelsemötet kanske?

— Ja, det var nog så. Jag hade försetts med en bunt Midnattsrop och några kassetter. Och det blev mest Midnattsropet och kassetterna under veckorna hemma. Jag låg på gräsmattan, lyssnade och läste hela dagarna. Det var ofrånkomliga frågor som sysselsatte mig. Jag var helt enkelt väckt!

— Dagarna gick, säger Greger, det var förra sommaren och mycket varmt och skönt, men jag fick ingen ro. En natt tog jag fram bibeln och läste. Ställdes inför frågan vad är det för liv man lever egentligen och där i nattens timmar hände något — jag bad!

Det var i augusti och jag upplevde behovet av att få kontakt med kristna vänner och tog mig upp till Gamla Bro från Skåne.

Och där mötte Greger vännerna, det blev samtal och bön, och vår broder döptes till Kristus i Brosalen.

Uppbrott

— I dopet väntade jag att något "fysiskt" skulle ske. Jag var spänd och nyfiken. Ingenting hände just då men nu när jag ser tillbaka på de månader som gått är det bara att konstatera vilken total förändring jag varit med om.

— Allt annat blev oväsentligt, hela mitt tänkande förändrades inifrån och min främsta önskan var nu att få gemenskap med andra kristna, säger Greger.

— Även om det skulle betyda upp-
brott från din verkstad?

— Ja, även det.

Och på höstkanten kom Greger Leijonhufvud till Blommenhof och storfamiljen där. Omskakad, men född på

nytt till ett levande hopp, döpt in i församlingen och med en enda längtan — att få gemenskap med syskon i en djupare biblisk bemärkelse.

Var och en förstår ju vilken omställning detta måste ha inneburit. Greger var lärare i keramik, med många elever som han undervisade hemma i sin stora verkstad. Han har gått kurser för olika keramikere, och var nu på väg att själv bli både erkänd och etablerad konstnär i skåneidyllen Önnestad utanför Kristianstad. Förutom utställningar mötte Greger folk i sin verkstad som kom för att köpa och se. Att döma av en bunt pressklipp som ligger i bokhyllan var det populära alster som Greger skapade. Han berättar även om ett besök på Blommenhof under den tiden det var ett center för keramiskt skapande.

Så plötsligt slår ett Guds ord ner mitt i denna, om man får säga, konstnärliga däsighet, och ställer alla begrepp om tillvaro och existens på ända. Det blir frågor, tvivel, omvändelse och uppbrott.

Och så har de kommit till storfamiljerna från direkt motsatta miljöer, yrken, åldrar och intressen, som nu sammansmält till ett: att få dela vardagen i gemenskap med Kristus och varandra. Detta är församlingens och storfamiljens inre sammanhållande band. Storfamiljen är alltså inte, som man tyvärr, ibland hör, en exklusiv ide för exklusiva kristna, utan rätt och slätt ett hem med vårdande, närande och vägledande funktion.

Profetisk tid

På en dörr längst ner i huset Blommenhof har någon ung spjuver skrivit "Krukmakaren sover". Och där bor alltså Greger i ett tämligen överbelastat rum. Det mesta av utrustningen har han gjort sig av med, men en ugn och ett par drejskivor finns och används flitigt nere i källaren.

— Skiljer sig din nya vardag här på Blommenhof mycket från din tidigare?

— Ja, den skiljer sig mest i fråga om takten. Förr var det så här man tänkte: I morgon skall jag till posten och nästa vecka till tandläkaren, usch så det kör ihop sig . . . Numera händer det betydligt mera per dygn. Men det finns ju den möjligheten att dra sig tillbaka när man behöver det.

— Förstår du varför vi har så bråttom?

— Förut reflekterade man aldrig över begrepp som himmel, helvete, evighet eller den yttersta tiden. Men nu räcker det med att slå upp en dagstidning för att uppleva något profetiskt. Mellersta Östern eller situationen i samhället talar sitt tydliga språk, menar Greger. Om man ser på avtalsförhandlingarna, hur man vill ha mer och mer. Det blir en slags egoism som bibeln har talat om. Jag tror även att det s.k. Världskyrkorådet eller talet om en världsenhetlig valuta är pusselbitar av den världsbild som bibeln talar om i samband med Jesu tillkommelse.

— Men ingenting av detta hade man hört talas om kyrkan, menar Greger.

Man blev faktiskt vilseledd i frågor som tillhör de viktigaste i vår tid.

— Det går liksom så lätt att avfärda Jesus tillkommelse eftersom man talat om den i flera hundra år.

— Jag vill inte vara kritiskt, säger Greger, men jag brukar tänka på alla de omvändelser som sker. Vad händer med alla dem som föds in i formalism och system. Och vad skulle ha hänt mej om jag inte mött ett radikalt budskap och fått aktuell undervisning.

— Jag tror att människan idag vill ha svar på sina frågor.

Leijonhufvud — finns det något intressant att berätta om ditt namn.

— Nja, det är en gammal adelsmannasläkt. En kvinnlig Leijonhufvud lär ska ha varit gift med Gustaf Wasa.

Forts på sid 15

MISSIONS- SOMMAR -77

Högtrycket ligger kvar över östra Svealand och här på Malmahed flödar sommarsolen. Bara några knattingar är kvar i lägret och springer omkring med bara ben. Resten av Pilgrimsskolans elever är uppdelade för evangelisation i Stockholm och Bergslagen där det är tältmöten. De få programpunkterna för dagen upptas helt av bad och måltider.

Men tionde sommaren på Malmahed som just startat kommer att bli den mest intensiva och i många stycken epokbildande.

- Sommaren inleddes alltså redan 1 juni med förberedelser för Pilgrimsskolan som kommer att pågå i tre månader med lektioner, fritidsaktiviteter, lek och bad för ungdom i alla åldrar.
- Ungefär samtidigt slutförs arbetet med programmen för Radio Maranats evangeliska sändningar över Luxemburg på franska, svenska och arabiska.
- Under Malmköpingsveckan med början den 16 juli kommer en rad vittnen från olika världsdelar att medverka. Bröderna Solomon och Spaine Young från Sierra Leone kommer säkert att tillföra konferensen många intressanta perspektiv. För den unga församlingen i Makeni är just skolfrågan och synen på de unga fostran mycket aktuell.
- Från Dominikanska republiken, ett land med få, om ens några evangeliska missionärer, kommer familjen Antonio Benitez att rapportera.
- Sändningarna över bl a Nordafrika blir en sådd av Guds levande ord in i den muhammedanska världen och sedan ett par år finns en grupp unga syskon i församlingen med kallelse till dessa trakter.
- Efter Malmköpingsveckan fortsätter Pilgrimsskolan och även mötestältet kommer att stå kvar på Malmahed för en serie väckelsemöten. Och den inten-

siva sommaren i Malmköping avslutas med Pionjärveckan som blir en samling för våra kära, äldre syskon, med början den 23 augusti.

- Under hela tiden kommer Pilgrimshem att erbjuda den som önskar stanna en kortare eller längre period ett härbärge minst sagt mitt i händelsernas centrum. Välkommen.

Ingen av dessa nya verksamhetsområden som kröner vår tionde sommar på Malmahed kan anknytas till någon tradition. Vi står på ny mark och pionjärandan vilar redan över lägret där lärare och elever söker sig fram utifrån ideal, fast förankrade i Nya Testamentet. Med en biblisk syn på fostran, vardagsgemenskap, arbetsliv, solidaritet och medmänsklighet, kommer Pilgrimsskolan från första början att bli en missionskola. Inte minst för föräldrarna. Och det som i första hand ledde oss till denna konferensplats i Sörmlands hjärta var just längtan att kunna förverkliga en biblisk missionssyn. Genom en olycklig utveckling i Maranata kom nämligen förkunnelsen om missionen på glid, bort från sitt centrum i den lokala församlingen för att med maximal personlig frihet som mål, kunna knytas upp till en eller flera privatpersoner på stiftelse eller föreningsbasis. Detta förkunnades på konferens efter konferens, och vi ser även idag dessa initiativ förverkligade

på olika platser i vår värld. Men är det någonting missionsländerna i n t e behöver idag så är det institutioner. Vår broder från Västafrika, Spaine Young gjorde gång på gång klart för oss hur allvarligt han och hela den generation han representerar, ser på problemet med den institutionaliserade missionen med allt vad det innebär av tjänstemän, stenciler, toppstyrning och småningom statliga engagemang. En dyrköpt sanning som år efter år ropats ut just här på Malmahed! Missionen måste tillbaka till begynnelsestadiet; från man till man, från hjärta till hjärta.

Det var i hög grad frågorna om missionen som ledde oss till Malmahed 1968 och det är missionen som leder oss hit även 1977. Men det kommer inga U-landsexperter eller missionsagitorer till Malmköping. Däremot kommer vi att möta ett hundratal barn i skolåldern, många med sina föräldrar samt en grupp unga missionskandidater till de världsdelar vi nämnt här i början. De flesta har ingen erfarenhet av mission men äger en brinnande längtan att deras folk skall få möta den Jesus de själva mött till pånyttfödelse och förvandling. Barren och nyomvända missionärskandidater – det är Herren själv som mönstrar sin armé utifrån den Andens lag som säger . . . det som i världen var svagt, det utvalde Gud.

När det gäller skolan, är det som alla förstår, fråga om ett banbrytande arbete. Men ingenting får hindra oss att fullfölja Pilgrimsskolan.

Under en inledande lärar- och föräldradag framkom skrämmande fakta om den vardag våra barn vistas i 30–40 timmar i veckan. Grundskolan i Sverige är idag ett experimentfält för olika pedagogiska tillämpningar som idag står och i morgon faller.

Behovet av polisövervakning vid flera av landets skolvärdigheter illustrerar i någon mån vad som skett i skolan under de senaste åren.

Ordningen och balansen är rubbad i förhållandet mellan lärare och elever—föräldrar.

— Skolan fostrar EN människa av mitt barn, jag en annan, sade en ung mor på föräldradagen.

— Vi måste ju förstå att barnen blir klivna . . .

Och det är just här som Pilgrimsskolan måste ta upp kampen för att upprätta lydnad och respekt mitt i en djup kulturkris och skapa en helt ny livssyn baserad på Guds Ord.

Pilgrimsskolan är lika litet som Pilgrimstjänst eller storfamiljstanken exklusiva idéer för exklusiva kristna. De är födda i uppenbarelse och avsedda att fungera i en vardagssituation där alla utan undantag kommer att drabbas av den kris Bibeln förutsagt. Motståndet inom oss måste övervinnas och vi får se upp så att inte den ytlighet och lättja som nu en gång är materialismens ledsagare får grepp om våra liv.

I en provisorisk men fungerande studio här på Malmahed inspelas i dagarna de första programmen för Radio Maranata. Program är planerade på tre språk, franska, svenska och arabiska och väckelsebudskapet kommer sedan att sändas över Radio Luxemburg som varje dygn når miljoner lyssnare i Europa och Nordafrika. Liksom Pilgrimsskolan handlar detta om pionjärmission och var och en förstår ju vad som krävs av ekonomiska och personliga insatser. Och det som växer upp kommer att få blomsterblomstrets färgprakt men också dess livslängd om det inte förankras i församlingen. Därför är just din och och min personliga insats så oerhört viktig. Är vi öppna kommer det som Herren har uppenbarat för oss att kanaliseras ut till de skaror som ännu ingen-ting hört.

I samband med mission och evangelisation finns det många ting som pochar på vår uppmärksamhet; byråkratiseringen av missionen där staten tar över alltmer av ansvaret, skolsituationen med den alltmer förrådde livssyn som fortplanter sig i samhället, den politiska situationen i världen där förintelsevapnen lagras för slutkampen om jordens resurser och upproret mot Guds Smorde.

Men detta är ändå det viktigaste och den absoluta förutsättningen för din och min insats: Jag är vinträdets I åren grenarna. Om någon förbliver i mig så bär han mycken frukt; ty mig förutan kunnen i intet göra.

Just nu strömmar en skara barn ut från måndagens första lektion. De sprids över heden med biblar i händerna. Det får bli slutbilden och välkomsthälsningen till det Malmahed som står öppet för alla men vars höjdpunkt är den 10:e Malmköpingsveckan 16–24 juli.

Lars Andersson

Bidragssystemet — en utmaning!

skriver PETER ÖGREN och hävdar
rätten att som kristen få stå fri och
oberoende.

Bidragssystemet i dess nuvarande form är något av det mest människofientliga och förnedrande som existerar idag. Många icke-kristna har redan börjat dra öronen åt sig och reagera.

Jag har mött vanliga enkla människor som reagerat kraftigt mot bidragen men saknat handlingskraft att göra något. Motståndet är överväldigande och kväver tyvärr alltför lätt de människor som vill bryta sig loss. Man kan på sätt och vis säga att de redan är offer för bidragssystemet. Inte bara ekonomiskt utan så påverkade av dess ideologi att motståndet inom dem inte orkar göra sig gällande. För att väcka upp motståndet behövs det en kraftig inspiration utifrån.

Här skulle de kristna vara föregångare för handlingar som kan betecknas som ren revolt. I stället går man nu i spetsen för en politisk förelse som drar mig sig både individer och samfund.

TID FÖR UPPBROTT

Det är dags att bryta upp. Det är dags att bryta sig loss. Tyvärr är jag sent ute, det har varit dags att bryta sig loss länge. Herren giv att det inte är för sent. Det finns inte längre tid att diskutera. Vi måste handla, innan det är för sent. Vänta inte på att det skall ske en massrörelse ut ur bidragssystemet. Vi måste bryta oss loss som individer vad det än må kosta oss i form av fysiska och psykiska umbäranden.

Bidragssystemet av idag är rent gudsfientligt. Det pacificerar och trålbinder människorna. Det banar vägen för något långt värre. Något som har med vår handlingskraft att göra.

Många kristna säger så här: "Så länge dom inte ställer krav på att vi skall sluta ha möten eller avsäga oss tron kan vi ta emot bidrag."

Har du hört den kommentaren? Länge det finns frihet att handla så är det inga problem.

Om det vore så väl ändå. Tyvärr så räcker det inte med handlingsfrihet. Det måste till handlingskraft också. Att bli erbjuden friheten efter en tids fängelse-

straff har inget som helst reellt värde om jag saknar de fysiska, psykiska eller ekonomiska förutsättningarna för att ta steget ut i friheten och förbli där. Jag kommer att stanna i fängelset mot min egen vilja. Det måste finnas handlingsfrihet och det måste finnas handlingskraft.

Om det i ett samhälle verkas fram en ideologi som är rent hämmande på själva handlingskraften, antingen det är psykiskt, fysiskt eller ekonomiskt så blir handlingsfriheten inte praktiskt genomförbar. Människorna som skulle förverkliga den är förstörda så att de inte kan.

Under bidragssystemets ideologi har skett och sker en påverkan som fräter på sinnen. Något förstörs som förr fanns där som något självklart. Förr fanns det inte handlingsfrihet men handlingskraft. Nu finns det handlingsfrihet men inte handlingskraft.

Det är inte bara en självklar rätt utan ett självklart ansvar att ta ekonomiskt ansvar för sig själv och sina närmaste. I ett samhälle som gjort det nästan ekonomiskt omöjligt att leva utan bidrag är det särskilt angeläget att bryta sig loss. Vi måste börja leva utan bidrag. Jag vill stå upp och ta ut min rättighet att själv få bära det ansvar Gud givit mig att förvalta i beroende av Honom.

Förknippat med krav

Idag blir man mer eller mindre påtvingad olika former av bidrag. Ensamstående i sin produktiva ålder känner inte av detta så som barnfamiljer och äldre gör. Bidragen har blivit en naturlig del och ett måste. Här finns inte längre utrymme för frihet. Det berör både individ och församling. Vissa bidrag är direkt förknippade med krav från samhällets sida. Det är felaktigt att säga att de bidrag vi ter emot inte är förknippade med krav. Ingen har rätt att använda skolbidragen (skolmat, fri undervisning, läromedel, skoltransporter etc.) på annat sätt än det samhället före-

Forts på sid 18

TIDENS TECKEN

- på behagligt

Fariseerna och de skriftlärde som kom till Jesus var laddade utav förutfattade meningar och hade naturligtvis redan intagit sina positioner. De visste vad det handlade om och hade också frågorna färdiga. De var idealister med kunskap, erfarenhet och traditioner och ganska självmedvetna för övrigt om sin nations ställning. I detta låg också en del idealism. Det fanns en viss renhetsiver hos dem. De ville göra en insats för nationen och befria judendomen från villfarelse. De visste vilken metod de skulle använda för att fälla honom.

Vad gjorde då fariseerna och de skriftlärde? De ställde frågor. Men Jesus avvisade dem med orden: "ett ont och trolöst släkte". Jesus måste ha gjort dem fruktansvärt besvikna. Han tog ifrån dem alla deras förväntningar. Han mötte dem inte på deras plan.

Politisk Messias

Vad sökte då judarna? De väntade på en politisk messiasgestalt som skulle befria dem från det romerska förtrycket, driva den främmande ockupationsmakten i havet och upprätta riket. Det var en politisk befriare de sökte och därför hamnade de fel. Jesus motsvarade inte deras behov och förväntningar. Jesus var ingen politisk Messias.

Vad vi behöver, mina älskade syskon, är inte en politisk Messias som kan befria oss från politiskt eller socialt förtryck på jorden. Vi behöver heller inte en undergörare i första hand som kan hjälpa oss med våra jordiska problem. Det vi behöver är en försonare.

Så sade Jesus någonting som måste ha chockerat åhörarna, när han ur historien plockade fram illustrerande exempel: "Ninevitiska män skola träda fram med detta släkte och bli det till dom". Jesus nämnde de ninevitiska

männen som exempel, alltså hedningar. Efter att ha beskrivit fariseerna och de skriftlärde som ett ont och trolöst släkte gick Jesus utanför Israel och hämtade ifrån den hedniska världen föredömen för dem.

En gång tidigare hade Jesus gjort samma sak i Nasarets synagoga, då han talade om vad som skedde på profeten Elias tid. Det fanns många änkor i Israel men profeten blev inte sänd till någon enda utav dem utan endast till änkan i Sarepta. Det fanns många spetälska i Israel men han blev inte sänd till någon enda utav dem utan endast till Naaman. Det fanns alltså omätliga otillfredsställda behov, hjälpen var inom räckhåll för alla, men ingen fick den. Vad berodde detta på?

Jesus fortsatte:

"Drottningen av Söderlandet kommer att träda fram med detta släkte och bli det till dom".

Här blottställde Jesus en verklighet som ingen såg, erkände eller accepterade utan som alla betraktade som en händelse. Han sade med andra ord "Här är mera än Jona, här är mera än Salomo. Ni kommer hit och begär att tecken och vill att jag skall bekräfta era religiösa föreställningar och fördomar. I verkligheten är ni hårdnackade motståndare till att Guds vilja skall förverkligas. Tänk att begära ett tecken! Försonaren står ju mitt ibland er!

I det 16:e kapitlet möter vi samma fråga igen. Där pekade Jesus på en väsentlig brist hos sina utfrågare. Det var så fixerade vid frågorna om den politiske Messias och rikets upprättande att de inte ens kunde rätt tillvarata den kunskap som de i realiteten redan ägde.

Här möter vi två sfärer som tangerar varandra men som i själva beröringen visar sig vara oförenliga. Det blev ingen förening och gemenskap utan skils-

mässa. Det blev inga samförståndslösningar heller utan konflikt och strid. Vi måste ju förstå att det budskap Jesus hade framställt till dessa skriftlärde och fariseer hade diskuterats. De hörde naturligtvis det fruktansvärda sambandet Jesus knöt dem och ett "ont och trolöst släkte", som begärde tecken. Alltså i just det som för dem skulle te sig som något religiöst gott, fann Jesus i stället något ont.

Ingen plats för Jesus

Jesus talade om ninevitiska män som skulle bli dem till dom, därför att de ninevitiska männen dock gjorde bättring vid Jona predikan. Han talade också om drottningen från Söderlandet, som kom den långa vägen för att möta Salomo.

Fariseerna och de skriftlärde kände nog Jona. De visste vem drottningen av Söderlandet var. Framför allt kände de Salomo. När Jesus sade: Här är mera än Jona, här är mera än Salomo och i stället pekande på sig själv som Guds Son måste vi förstå att det samtalet hade skapat många beslut: Denne man skulle fällas.

Nu kom de alla igen och då heter det: "Och fariseerna och sadduceerna kommo dit och ville sätta honom på prov". De ville testa honom, och begärde att han skulle låta dem se något tecken. Men han svarade och sade till dem: "Om aftonen sägen I det blir klart väder ty himlen är röd och om morgonen: Det bliver oväder idag, ty himlen är mulen och röd. Ja om himmelens utseende förstån I att döma, men om tidernas tecken kunnen I icke döma".

Här möter vi människor som kom till Jesus redan klara. Deras teologiska byggnad var färdig och det fattades ingen sten. Framför allt fanns det ingen plats för Jesus utan han blev en stötesten.

Det finns ingen generation före oss som haft så många tecken att återropa som vi på att Jesus kommer tillbaka. Men det finns heller ingen generation som varit så likgiltig och oengagerad. Det är en konstlad och onaturlig förväntan varje gång det inträffar någonting av profetisk betydelse. Andeutgutelsen i det här seklets början var ett tecken, sionismen ett annat tecken. Kommunismen var ett tredje, nazismen och fascismen ett fjärde tecken. Vi kan hämta tecken på alla områden. Vi ser dem: jordbävningar och naturfenomen, i handel och ekonomi, i kulturutbytet folken emellan, i gränsernas upplösning, i internationalismen och universalismen och alltsammans talar i en och samma riktning, nämligen att Antikrist är i annalkande. Världen väntar på sin befriare, därför att den aldrig har sett Jesus. Församlingen behöver dock inte ha några tecken för att injiceras stimulans. Församlingen har den helige Ande. Den helige Ande är själva kraften till en rätt väntan på Jesu tillkommelse.

avstånd?

Skall man möta Jesus måste man komma på ett rätt sätt, med de riktiga förväntningarna och den rätta längtan. Man måste komma förutsättningslös. Förväntningarna påverkar oss, styr oss i olika riktningar och leder oss till den källa som vi tror skall mätta våra begär. Frågan är dock vem det är som har skapat våra förväntningar och på vilket djup de ligger i vår personlighet. Är det ytliga söker vi ytliga välsignelser. Är de djupa söker vi på djupet.

Nu sade Jesus alltså: "Om himmels utseende förstår I att döma men om tidernas tecken kunnen I icke döma. Ett ont och trolöst släkte är detta. De åstundar ett tecken men intet annat tecken skall givas än profeten Jonas tecken".

Det var en träffande beskrivning av Jesus. De kände till Nineve, drottningen av Söderlandet och Salomo. De kände till vad som skett i det förgångna, men ingenting av historiens budskap hade förmått dem att inse vad tiden hade lidit.

Jona tecken

I det läget pekade Jesus på det som skedde i tiden d.v.s. tidernas tecken. "Ni kommer till mig och begär ett tecken från himmelen, men se er omkring. Addera ihop alla händelser som skett under er egen tid och dra riktiga slutsatser av detta".

Inte ens det förmådde de. De var blinda, döva och okänsliga för tidens puls. De trodde sig vara ganska medvetna, men visste ändå strängt taget ingenting om sin egen tid.

Jesus skulle ha kunnat tala om vad profeterna hade sagt i det ena avseendet efter det andra. Den ena händelsen efter

den andra hade gått i uppfyllelse. Såsom i Nasaret och i Betlehem. Man kunde ha predikat om dessa händelser, men han gjorde det inte.

Vad pekade han då på? Han pekade vare sig på Betlehem eller Nasaret och vad som skedde där. Han pekade heller inte på det som skedde genom Johannes. I stället pekade han på profeten Jona tecken, d.v.s. han radade inte upp en hel mängd oemotsägliga bevis för att de troende att ta på.

Han förankrade i stället alltsammans i sin egen uppståndelse.

Vår tid

Jag vet att Jesus skall komma tillbaka men inte därför att Jerusalem kommit i judarnas händer och inte därför att Israel fått tillbaka sitt land. De är tecken som jag kan rada upp och jag kan säga att alltsammans pekar på en och samma sak. Jag kan se det och ändå vara okänslig och inte förstå någonting precis som fariseerna. De kunde läsa profeterna, dra riktiga slutsatser men ändå var de blinda och döva.

Jesus sade den ena gången efter den andra: "Den som har öre han höre". Jesus förväntade sig inte ens att människorna skulle höra fastän de hörde. Han sade det inte bara en gång utan flera. Han försökte heller inte popularisera budskapet, så att det skulle bli tillgängligt för alla. Han avslöjade det hellre. "Eder har givits att förstå himmelsrikets hemligheter", sade han. Varför såg och hörde de då ingenting. Jo, de var i exakt samma belägenhet som lärjungarna intill den dagen då Jesus gick bort. Lärjungarna sysselsatte sig med samma spekulativa frågor som de övriga judarna. Först när Jesus var borta, handlade deras bön om att få kraft. Då hade

de kommit i den situationen att teologi, spekulation, frågor och läror var helt ointressanta. Vad de i det ögonblicket behövde var kraft så att de kunde komma i gudomlig tjänst och funktion.

Världens befriare

Fariseerna och de skriftlärdade hade inte förstått någonting. De hörde och såg och kunde dra slutsatser. Jag skulle med den bakgrunden vilja säga så här: Det finns ingen generation för oss som haft så många tecken att återropa som vi på att Jesus kommer tillbaka. Men det finns heller ingen generation som varit så likgiltig och oengagerad. Det är en konstlad och onaturlig förväntan varje gång det inträffar någonting av profetisk betydelse. Andeutgutelsen i det här seklets början var ett tecken, sionismen ett annat tecken. Kommunismen var ett tredje, nazismen och fascismen ett fjärde tecken. Vi kan hämta tecken på alla områden. Vi ser dem i jordbävningar och naturfenomen, i handel och ekonomi i kulturutbytet folken emellan, i gränsernas upplösning, i internationalismen och universalismen. Vi kan peka på psykologiska, ekonomiska, militära, kulturella och religiösa tecken och alltsammans talar i en och samma riktning, nämligen att Antikrist är i annalkande. Världen väntar på sin befriare, därför att den aldrig har sett Jesus. Församlingen behöver dock inte ha några tecken för att injiceras stimulans. Församlingen har den helige Ande. Den helige Ande är själva kraften till en rätt väntan på Jesu tillkommelse.

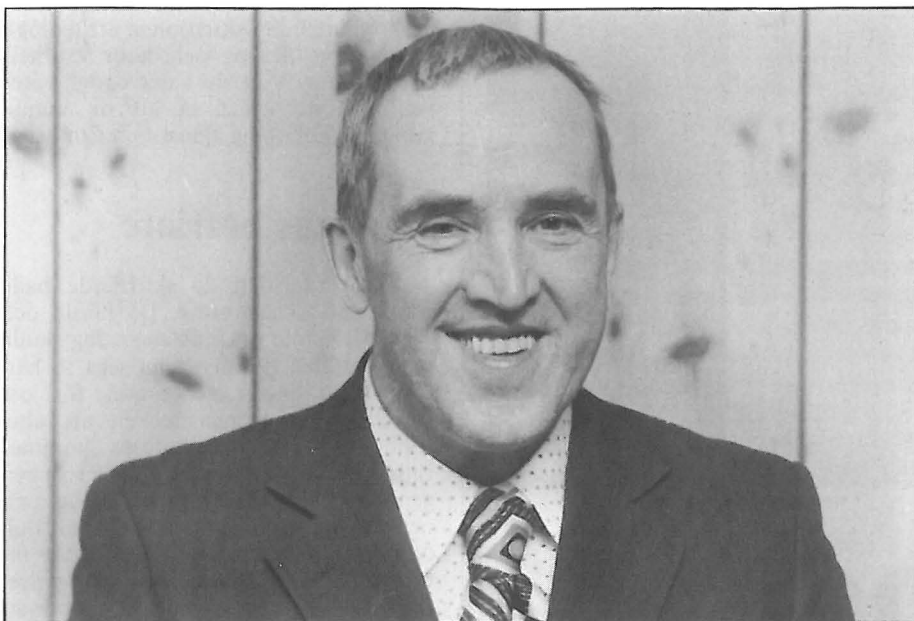
Men låt mig säga ytterligare en sak. I början av detta sekel gjorde den liberala teologin sitt segertåg över kristenheten. Resultatet blev en tvivelsjuk, vanmäktig och sekulariserad kristendom. Uppenbarelsen gick förlorad och vi fick det sociala evangeliet. En perspektivförskjutning inträffade och tyngdpunkten förflyttades. Himlen och de utomvärldsliga tingens försvann. I stället skulle kristenheten göra himmel på jorden, bygga sig ett paradiset här och det med Jesu hjälp.

Behagligt avstånd

Plötsligt skulle en händelse inträffa som kom att ta udden av den liberala teologin. Det var en teologi som hade förkunnat att det inte skulle ske någonting med judafolket. Deras historia var avslutad. Men så helt plötsligt 1948 fanns Israel till, och ut över världen gick budet: Nu kommer Jesus! Och i kyrkorna började man aktualisera budskapet om Jesu tillkommelse.

Men det gick inte mer än ett år eller två, så hade känslan mattats av. Rädslan inför det man trodde skulle ske ganska

Forts på sid 13

Vi är verkligen glada att äntligen få presentera Midnattsropets främste kolportör HARRY NORBERG i Norsjö. På moped far han mittals med tidningen uppe i Västerbotten. I många år levde Harry i mörker och ensamhet genom ett psykiskt lidande. — Men Gud har gjort stora under i mitt liv, berättar han i sitt vittnesbörd.

Jesus lyfte mig ur depressionen

Jag skall berätta något om mitt liv. Förr levde jag i synd och nattsvart mörker. Men Jesus fann mig och förvandlade allt.

Jag tror att Gud tänkt ut en mening i allt. Han låter oss ej frestas över vår förmåga om vi med krossade hjärtan öpp-

nar oss för honom. Därför fann han mig däruppe i Norsjö till slut.

Det började under min skoltid 1927-1932. Det fanns inga psykologer på den tiden och det gjorde det inte ända fram till 1954. Det året åkte jag till Umeådalens sjukhus och fick insulinbehand-

ling med sprutor i ryggen för nervös depression under 3 månader.

Jag återvände hem till min fostermor som kämpade tappert för mig. Det har blivit mer och mer levande för mig vilket arbete hon utförde och hur tungt och strävsamt hon arbetade dag och natt för att hålla ihop allt. Det fick några prövosamma men ändå lyckliga år innan jag på nytt blev sjuk i samma psykiska nervsammanbrott. Jag bröts totalt ner. Att arbeta och försörja mig själv klarade jag inte av.

Människorna jag var inackorderad hos hjälpte mig så att jag fick pension. Det var omkring 1970 och två år där-efter blev jag frälst.

Dessförinnan hade jag börjat gå i kyrkan. Men allt var så hopplöst mörkt. Jag såg bara ett evigt helvete och en evig pina i den brinnande sjön. Då kom Jesus och hjälpte och jag blev härligt frälst. Nu tror jag på Gud som har gjort och gör stora under i mitt liv.

Jag kan inte gå till mina medmänniskor och i detalj omtala mina synder. Men till Jesus Kristus kan jag gå. Han har ett öppet hjärta som ömmar för den arme fången i syndens natt. Jag kan ej gå till min kära fostermor som lätt kunde bli stött. Men jag kan gå till min käre Far som är i himmelen. Han har auktoritet att hjälpa mig.

Människobarn, sök Jesus Kristus innan du uppsöker läkare eller psykiatriker. De är ej att förakta, men för Jesus Kristus kan du och jag bekänna våra allra grövsta synder ty han förstår oss bättre än en människa.

Dessa ord som jag här skriver är ej lätta att till fullo förstå, men för Gud är allting möjligt. Vart skall du ta vägen, du människa, om inte till Jesus Kristus.

Det är onsdag kväll och jag sitter på tåget till övre Norrland och resan går i

Forts på sid 15

Jag var frälst och döpt. Men när jag fyllde 14 år, lämnade jag min frälsare och Herre, och började svära och förbanna honom. Jag slutade skolan, fick arbete och började bygga upp min framtid. Under denna tid hade jag många sömnlösa nätter, då jag försökte skjuta ifrån mig tankarna på Jesu snara tillkommelse.

Men så efter fyra år rasade hela min

DAVID DAHLBERG:

Jag började bygga min framtid utan Gud

framtid samman och satan manade mig hårt till självmord. Men Gud vare evigt lov så hade jag frälsta föräldrar och syskon som hjälpte mig mycket i bön. En av mina systrar talade med mig, ja verkligen nödgade mig att komma till Malmköping. Det var en svår period i mitt liv och jag tänkte att om det kunde lindra något så åker jag dit.

Jag for till Malmköping och efter

någon dag, gick jag och lyssnade på kvällsmötet. Men efter några minuter var jag tvungen att gå ut, för det var sådan kraft i sången att jag bara ville gråta.

Under sista mötet i konferensen kom en broder fram till mig och frågade om jag skulle ta detta tillfälle och böja mig och ta emot Jesus. Men jag svarade att det kunde jag inte göra. Varför inte? frågade han. Jo, sade jag, mitt sista tillfälle har gått. Då sa han till mig att nu hade djävulen lurat mig. "Gud har ju lett dig hit ikväll. Du har det här tillfälle att bli frälst". Då förstod jag att jag fortfarande kunde bli frälst. Och jag tog vara på tillfället och tog emot Jesus som min personlige frälsare.

Och du min vän som läser detta och kanske är ofrälst eller avfalling, fundera inte ett ögonblick utan ge ditt liv helt för Jesus.

"Ty om du med din mun bekänner Jesus vara Herre och i ditt hjärta tror, att Gud har uppväckt honom från de döda, då bliver du frälst". Rom. 10:9.

I Lilla Brosalen med ingången vänd mot folkströmmen i Klara-kvarteren proklamerar ungdomarna frälsning och frigörelse.

Församlingen blir allt "internationellare", Gunno Andersson på barnvälsignelse tillsammans med Naugib med sonen Hassan och mamma Ulla-Britt och därbakom Andrew och Britt-Mari med lilla Carina. Till höger Ella-Britt Orellana och Sabina som redan blickar utåt.

Arbets- rapport från

GAMLA BRO

Av Bo Höglander

En ny storfamilj har tagit form i Stockholm som en frukt av de senaste årens undervisning och radikaliserings i församlingen och arbetet på Gamla Bro. Det är Gunno Andersson, vice föreståndare i församlingen, som tillsammans med sin fru, Monica och sonen Tommy och åtta ungdomar till flyttat in i en villa i Kyrkbyn (!) i Solna.

— Motivet är att skapa så goda förutsättningar som möjligt för evangelisation säger Gunno.

Och visst är det på det viset att man genom det kollektiva boendet kan skära ner många kostnader och minska många utgifter. Mer medel kan frigöras för mission och evangelisation.

Just nu finns det två storfamiljer med anknytning till arbetet på Gamla Bro i Klarakvarteren i centrum av Stockholm. Förutom storfamiljen i Solna, storfamiljen i Sandvik, inte alls långt från Johannelund, där ju grunden lades för detta nya arbete.

I Sandvik bor tio unga, brinnande syskon, som också har valt att gå den här vägen för att praktiskt kunna förverkliga det urkristna idealet i fråga om evangelisation och förvaltning av resurser.

Den nybildade storfamiljen i Solna har också när det gäller uppehållet velat ta ett steg i tro på Gud. I stället för att ta anställning ute i förvärvslivet och på det sättet kanske förlora mycken dyrbar tid, kraft och energi tar man dagligen sina kassar med pepparkakor, Midnattsropet och traktater och går ut till människorna.

På det sättet nås hundratals människor varje dag, på sin arbetsplats, mitt i

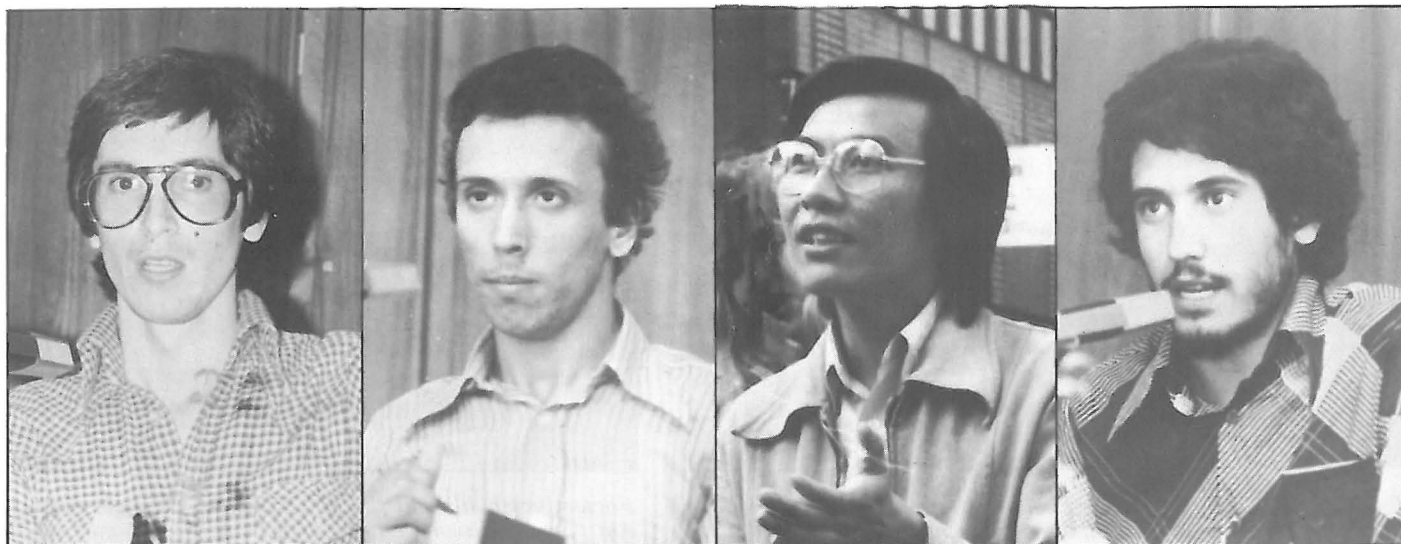
Nya storfamiljer växer fram som celler i Storstockholm. Tre glada systrar (några bröder fanns inte hemma) hittade vi i Kyrkbyn i Solna. Monica Andersson, Sofi Dahlberg och Lena Dahlberg.

vardagen med evangelium. Visst blir många häpnar när kakförsäljaren överlämnar ett Midnattsropet eller en traktat och frimodigt vittnar om härlig frälsning hos Jesus! Men det är på det sättet evangelium i alla tider gått vidare. Individer, som mött Jesus och gripits så av honom att de inte kan vara tysta har i kontakten med andra fått förmedla det enkla, levande, personliga och upplevda evangeliet.

Dessutom har alla sina uppgifter på Gamla Bro. Gästhemmet, serveringen, bok- o. musikshopen, Pilgrimsboden — platser där man dagligen möter människor, frälsningskandidater. Andra har sina uppgifter med ekonomin, bokförling, kök, distribution av Midnattsropet m.m. — allt i evangelii tjänst.

Nyligen har också Lilla Brosalen invigts. En ny liten trevlig och enkel samlingsal med ingång och insyn direkt ifrån gatan, där en oerhörd folkström drar fram i helt andra intressen än att besöka en religiös gudstjänst. Men på det här sättet kan de, vare sig de är ute på shoppingrunda i jeansbutiker, eller drivs till någon av sexklubbarna i kvarteret, eller jagas gata upp och gata ner av sitt begär efter narkotika få höra en ton från en annan värld — ren, fri, helig.

Det är genom förvandlande, genomfrälsta, med Skaparen försonade människor och sången om Frälsaren — Jesus som de nås av kallelsen till ett annat liv, ett annat mål, en ny mening!

En hel rad unga missionskandidater trädde fram i Nässjökonferensen. Vi ser fr v Pepe Orellana, Chile, Naugib El Kaliffi, Bernhard Puha, Malaysia och Moussa Abna Aissa från Tunisien, just nu fullt engagerad med de arabiska inspelningarna för Maranata.

FÄLTTÅG I SMÅLAND

Rapport från missionskonferensen · Mats Jansson · Foto: Lilian Glantz

Maranatabudskapet — detta stridsrop mot världsanpassad etablerad kyrklighet — mitt i det religiösa Småland! Det var faktiskt med spänning jag kom till Nässjö för att med egna ögon se det begynnande befrielseverk jag hört trossyskon berätta om. Och jag fick sannerligen bevittna ett frontalangrepp mot religiös ljumhet! En andlig mobiliseringsorder gick ut från Herren själv, och frälsningens evangelium förkunnades för folkskarnorna på gator och torg och bevisade sin kraft inför hundratals gripna ungdomar i pausen på en danstillställning. I Jönköping, Sävsjö, Eksjö och Vetlanda förutom Nässjö gjorde små evangelisationsgrupper "commandoraider" beväpnade med pepparkakor (som såldes och blev missionsmedel), traktater, Midnattsropet, smittande sångarglädje och gudomlig inspiration. På kvällarna sände den fria väckelsekristna radion "Utanför lägret" sitt friska och frimodiga vittnesbörd utan hänsyn till radiomonopolets myndiga censurpåvar och instängda lagom-religiositet. Och i mötena bekräftade himmelens Gud sitt eget ord genom profetiska budskap, tungotal och uttydning. Halleluja!

□ □ □ □

På något underligt vis kändes det som att möta Maranata-väckelsen för första gången när jag kom till Folkets Hus i Nässjö på Kristi Himmelfärdsdags kväll. Förnyelsen, intensiteten och spontaniteten i musiken, jublet och lovsången slog emot mig med våldsam kraft. Sedan fortsatte detta under hela konfe-

rensen: en helt ny glädje i sången, en lovprisning och frigörelse som kanske aldrig tidigare. Ett Andens verk som bärs upp av en sådan våldsam lovsång går helt enkelt inte att stoppa. Smittorisen är kolossal. Ära vare Gud!

Mitt i lördagsruschen gick vi ut med evangelium, och utanför Domus gav Peter Ögren, Stockholm, ett klart och ladat vittnesbörd:

— Vi har inget politiskt budskap. En del av oss har arbetat politiskt, men vi tror inte längre på det. Vi kan inte politiskt ändra på samhällets och världens utveckling. Men vi har ett budskap till individen, till dig, om frälsning! "Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son . . ."

— Man talar om kärnkraften i dag, men jag skall säga dig, att kärnkraften är

inget problem. Den har alltid funnits. Men det är när den kommer i människans hand, och ställs i Satans tjänst, som den blir ödesdiger. Det är hos människan problemet ligger! Det är därför vi inte predikar politiska lösningar. Det gäller individens frälsning!

□ □ □ □

— "Vaken!" manade Torbjörn Helmner, Örebro, i Folkets Hus. Vi måste vara vakna så vi kan se vilken tid vi befinner oss i. Vi måste vara vakna så vi kan se Guds vilja. Vi måste vara vakna så vi kan lyssna och bli ledda av den helige Ande, ut ur alla meningslösa och mänskliga aktiviteter, in i tjänst och funktion för Jesus. Då kan vi se det våldsamma behov av evangelium som finns i landet,

RADIO MARANATA sänder evangelium på arabiska

Premiär från Luxemburg 5 juli!

Nu startar Radio Maranatha World Wide Broadcasting sin radioverksamhet.

Sändningen blir på kortvåg 49,26 m eller 6090 MHz från Luxemburg.

Starten blir tisdagen den 5 juli kl. 22.30–22.45 på svenska. Fredagen den 8 juli kl. 22.45–23.00 blir sändningen på arabiska. Därefter följer ytterligare sex program under provmånaden juli, tisdagar på svenska och fredagar på arabiska.

Varje program kommer inte att kosta mer än vad ett möte i Brosalen går på med annonser och hyra. Genom radion kan man dock så mycket längre och få kontakt med så många andra befolkningsskikt.

Hörbarheten blir den bästa tänkbara. Man räknar med en räckvidd på 3000 km med 90% hörbarhet. Man måste dock på kortvågsbandet räkna med vad man kallar för "fading",

dvs. ljudet kan sakta komma och gå i vågor, varvid det korta stunder kan vara svårt att uppfatta allt.

Om man tror att det är svårt att hitta en station på kortvågsbandet så är det fel. Det är lätt om man lär sig tekniken. Stationerna ligger väldigt tätt inpå varandra så man måste vrida ratten för stationsinställningen mycket försiktigt. Om man hunnit träna några kvällar innan lär man sig snart känna igen stationerna i närheten, vilket gör det mycket lättare att så småningom hitta snabbt. Radio Luxemburg, från vilken sändningarna kommer att gå, sänder på 6090 MHz men alldeles i närheten på 6080 MHz finns t.ex. en östtysk station som kvällstid sänder på svenska. Det kan vara bra att veta. Lycka till!

Är det någon som vill vara med och hjälpa till och stödja radiosändningarna, går det bra att vända sig till följande adress: Radio Maranatha World Wide Broadcasting, Box 344, 101 24 Stockholm, postgiro 49 14 21 -4.

t.ex. bland ungdomen, för att inte tala om den generation som är förstockad, fastlåst och förslavad i all materialism. Det är kusligt att se dem i församlingen också, där de sitter möte ut och möte in och lyssnar till budskapet och ändå inte tycks fatta någonting. Det är dags att vakna nu och se att tiden är inne, när Jesus kommer, och överlämna oss helt åt honom!

Och sången ljöd med full trosvisshet och överbevisande förvissning: "Denna fattiga värld är i allt så förgängligt, endast tomhet och flärd, allting genomfångligt. Men Guds värld, den är ljus och så härligt hans rike . . . Skynda och kom!"

Längst bak i Folkets Hus satt några utomstående ungdomar, först hänfullt överlägsna över vår mänskliga svaghet

och vår naiva "primitivitet". Sedan sjönk de djupare och djupare i bänkar, när den helige Ande själv tog sina enkla redskap i tjänst och hela den väldiga, flotta teatersalongen i Folkets Hus fylldes med en förkrosselsens ande, som kunde ha pulvriserat en grästen. Väckelsens atmosfär i tårar, jubel och tillbedjan!

Peder Blom från storfamiljen på Myrhult skrädde inte heller orden:

— Lever man inte i Jesus — man vill veta av Jesus men inte kraften, man vill vara lite religiös — då ramlar man bort ifrån det här livet. Världens barn, de som går runt omkring, de ser det här. Vi ser inte själva. Lägg av med detta! Lägg av! Då är man inte kristen om man håller på så. Då kan du lika gärna lägga av och gå ut och supa eller knarka eller tända på. Så länge vi inte är i Jesus, då finns det inget hopp för människorna. Men det är i Jesus det finns frälsning!

I möte efter möte kastade Arne Imsen ut utmaningar, skakade om i makligheten och tände nytt hopp hos rykande vekar. Gud har ock mycket folk i Småland, i och utanför alla läger, det märktes på genvaret!

— Vi är inte här för att plantera en ny partifana eller etablera Maranata-rörelsen, sade Imsen bland annat. Den är passe för länge sedan! De som har förälskat sig i den sitter i små, självgod grupper här och där. Vi vill se Maranata-väckelse, och det handlar inte om en partifan eller någon samfundsorganisation. Det handlar om en proklamation

om att Jesus kommer! Byta fångar, det får andra syssla med. Vi är här för att förkunna frihetsbudskapet!

— Vi måste predika korsets evangelium, så naket och enkelt som det i verkligheten är. Och då behöver vi inte träda upp som evangeliets försvarare. Släpp loss lejonet — det försvarar sig självt!

Imsen pekade särskilt på situationen i ungdomsvärlden, på det unga Sverige som håller på att gå under. "Och medan detta sker sitter vi i våra kyrkor och tränar och tränar för konserter och 'aftnar' i all oändlighet. Vad vi borde göra är att kasta oss ned på knä och ropa till himmelens Gud, så att vi får kärlek till människorna och kan meddela dem förlossningens och frigörelsens budskap!"

— Felet är naturligtvis den äldre generationens, som inte har vågat ge ungdomen evangelium. I stället har vi gett dem ett falsarium av evangelium, ett förfinat, förvanskat och många gånger helt förfalskat evangelium, därför att vi varit rädda att ge dem korsets anstötliga budskap, i tron att de då skulle glida bort från oss. Vi har gett dem aktiviteter och cirkelverksamhet. En del har klarat av det och blivit behöriga församlingsmedlemmar — men de sjunger som om de skulle representera en begravningsprocession och spelar som om det skulle vara ett likfölje!

— Det är dags att vakna upp, och det är därför vi är här! Vi är inte här för att skaffa oss fans eller sympatisörer eller smeka din religiösa känsla. Vi är här för en enda saks skull, och det är att väcka

Forts på sid 18

Med evange- lium på Stor- torget i Örebro

Tältmöten
i Örebro
6–21 augusti

Peter Ögren, Stockholm, läser bibeln på Stortorget. Varje dag under tältserien som inleddes under pingsten, var ett tiotal evangelister ute på gatorna. Inspirerade och tänkta för själavinnandet, fann våra syskon nya vägar till ett nytt folk med ett nytt budskap där synd är synd, död är död, frälsning är frälsning, men där också Jesus Kristus är densamme.

Därför kom jag till Gamla Bro

Av Inger Öhlin

Låt mig börja från början. För något mer än sju år sedan, då jag gick i grundskolans 8:e klass var det det tredje året vi bodde i Västerås. Mina föräldrar är pingstvännar och har varit det i flera år.

Jag är därför uppväxt i den miljön och blev också, redan som liten, medtagen av föräldrarna på möten. Jag gick även i söndagsskolan tills jag var tolv år. Mötte Jesus, som min personlige frälsare, när jag var elva år. Efter ungefär ett år var jag klar över att jag skulle låta döpa mig.

I och med detta var jag också en medlem i Pingstkyrkan. Men någon verklig gemenskap fick jag aldrig uppleva. År efter år gick och ingen förändring visade sig. Jag bad ofta till Gud om hjälp till förändring, men inte heller av det skedde något.

På grund av detta drogs jag mer och

mer till de ofrälsta, för att på något vis hitta en lösning på problemet. Så gick det alltså nedför mer och mer för mig. Men det var två som märkte hur det var med mitt kristenliv. Det var min yngre syster, Anette, och min svåger Björn.

De kom överens om att bedja för mig — det blev min räddning! Så kom jag i kontakt med Maranatavännerna och kom så med på Malmköpingskonferensens avslutningsmöten, på söndagen den 18/7-76. Det var härliga möten! I mötet på eftermiddagen skedde en vändpunkt i mitt liv!

Låt mig återgå till början av mitt vittnesbörd, utgångspunkten, d.v.s. för ungefär sju år sedan. Jag fick ofta höra om att vi ska vittna för ofrälsta om vår frälsning. Det gjorde jag också, men bara någon gång på min fritid.

Jag jobbade en tid och så sysslade jag

med annat för att få in pengar i vår familjs gemensamma kassa, som för föräldrarna var så viktig. Men allt detta plågade mig, för jag visste att Guds vilja med mitt liv inte var detta. Jag kämpade en hård kamp under alla dessa år, för jag fick en återkommande påminnelse av Gud att jag var stadd på en olycksväg. Och Gud talade om för mig, att han ville leda mig på den eviga vägen.

Men så kom alltså den där söndags-eftermiddagen, i ett av de sista mötena på Maranatavännernas konferens i Malmköping. Då Arne Imsen talade, om Guds kallelse, bland annat, tänkte jag: "Nu orkar jag ej längre kämpa emot Gud". Så därför, på det efterföljande mötet gav jag upp allt åt Gud.

Vid ett senare tillfälle, efter ett möte på IOGT i Västerås, talade Björn och jag med Arne Imsen om detta och resultatet blev att jag följde med till Gamla Bro för att vara där och arbeta i evangelii tjänst.

Det är för mig att börja gå på den eviga vägen. Jag upplever att jag nu följer Guds vilja. Har nu en underbar frid! Visst har jag kamp fortfarande, och problem. Men nu är det mycket lättare att tala med Gud om kampen och problemen. Nu har jag börjat gå på hans viljas väg. Och så har jag äntligen kommit in i den underbara, dagliga gemenskapen.

Gud hörde bön och gav mig ett underbart svar, Halleluja!

Siri Wickström,
Gamla Bro:

Är Kristus ditt allt?

Jag har ett underbart budskap som jag skulle vilja förmedla till dig som är genomfrälst, till dig som är ljum och till dig som inte alls är frälst. Alla behöver vi höra om Jesus Kristus.

En kväll efter ett bibelstudium när vi hade gått och lagt oss allihop, så låg jag och tänkte på hur lite jag egentligen gjorde för Gud. Så här tänkte jag: Vad syndig jag är egentligen. Hur ska jag komma med när Jesus kommer o.s.v. Jag blev nästan rädd också. Tänk om jag inte är frälst i Jesu ögon när jag gör så lite för honom. Jag förstod inte då vad det var som fattades hos mig – kärleken till Jesus.

Men då gav Gud mig någonting som jag aldrig kommer att glömma. Jag såg liksom en bild framför mig hur Gud satt på en tron. Jesus satt också där tillika med satan. De hade en massa böcker uppslagna framför sig. Nedanför alltsammans så stod då jag liten och ynklig. "Ha, ha", sade satan plötsligt: "I den här boken så ser jag att Siri har gjort den och den synden, så hon kommer nog inte in i himlen". Men då halleluja, reste sig Jesus upp och sade: "Jag har tagit alla hennes synder upp på korsets trä, och jag har försonat henne med Gud".

Flera gånger försökte satan komma med något nytt för att försöka föra mig ifrån sanningen. Men Jesus reste sig bara upp och sade: "Jag har tagit allt på korset, och jag har segrat över döden när mitt blod rann på Golgata. Siri är fri ifrån straff och får gå friförklarad in i evigheten". Är inte detta fantastiskt?

Jag blev så tacksam till Gud då för att han sände sin ende son hit till denna jorden, och att sonen Jesus var villig att offra sitt liv på ett kors för just mig. Vad ska då inte jag göra för honom? Efter det att Gud hade påmint mig om det här så kunde jag börja tacka Gud också och inte bara kräva och kräva.

Du som inte är frälst, vad du än kommer med för ursäkter och invändningar så gäller det här dig i allra högsta grad. Om du börjar att tro på Jesus så får du en mening med livet. Jesus som dog för dig, han for sedan tillbaka upp till sin fader i himmelen, men på samma sätt som han for upp så ska han komma för att hämta dem som tror på honom. De som inte tror på Jesus får stanna kvar här på jorden och pinas i all vedermöda som då kommer att vara här nere.

Har du olja i din lampa? Den frågan måste vi ställa oss själva varje dag, så att vi alltid är redo när Jesus kommer. "Lever du idag min vän? Säg, är väl Kristus ditt **allt**? Fråga var dag: O, lever jag, livet som Kristus befallt?" Läs din bibel som om det vore din sista måltid, så ska du få uppleva att Jesus är vägen, sanningen och livet. Välj nu, välj Jesus! I morgon kan det vara försent. Då kanske Jesus redan har kommit. Sök Jesus medan han låter sig finnas!

Där den helige Ande är håller man rast-löst på att bereda sig för Jesu tillkommelse. Där den helige Ande är skapas denna levande förväntan. På samma gång får man där de instrument som är nödvändiga för att möta dagens behov. Man hinner där aldrig planera för en kommande tioårsperiod. Där är frågan aktuell vad som skall göras nu och hur man skall få Guds kraft så att Herren kan uppenbara sig för församlingen idag.

Men lägg märke till att då Paulus sedan talade om Herrens dag som skall komma som en tjuv om natten över mänskligheten så sade han också att församlingen skall ryckas upp. Uppryckelsen kommer inte att upplevas så där oerhört sensationellt som vi tror. Det är nämligen så att om den kraft som uppväckte Jesus från de döda bor i oss, kommer den härlighet som redan finns i oss bara att bryta igenom. Så upphävs alla lagar, tidsbegrepp, rumsbegrepp, tyngdlag och andra lagar i ett enda ögonblick och vi far hem för att möta Honom.

Men då, när församlingen är borta och ett vakuum uppstått, kommer lögnens alla kraftgärningar att flöda över i fullt mått för att mätta det behov som är väckt i mänskligheten. När församlingen är borta kommer den sataniska maktens alla religiösa krafter att få fritt spelrum: spådom, astrologi, besvärjelse och magi. Men också under den tiden skall människor frälsas. En martyrförsamling skall tas ut. Men inte ens den församlingen är överlämnad åt sitt öde. Det är nämligen åt den församlingen som tecknen är givna. Martyrförsamlingen är de kvarvarande ur Laodicea. Då har människorna blivit totalt besatta utav lögnens makter. Det är i det läget det uppstår en frestelse för församlingen att duka under för alla snärvande appeller och väldiga krafter till likriktning. Det är den kvarvarande församlingen som behöver tecknen. Den närvarande levande församlingen har Anden.

Det är Andens inneboende som spränger tidsbegränsningen, ett år blir såsom tusen år och tusen år såsom ett år. Där den helige Ande är kan ting ske på ett år som annars inte sker på tusen år. Låt oss inte jagas eller skrämmas eller oroas med tanke på Jesu tillkommelse. Låt det bli så som det står: "trösten varandra med dessa ord". Halleluja. Vi är inte överlämnade åt straff eller vedermöda. Vi väntar Jesus. Det som skall hjälpa oss att leva här i tiden är inte tecken vi ser runt omkring oss utan Andens inneboende kraft i församlingen. Därför lever vi nu redan s.a.s. i himlen. Vi är införsatta med honom i den himmelska världen.

Gud välsigne oss så att vi öppnar oss för den helige Ande så att Anden får skapa de rätta förväntningarna och den rätta längtan. Vi måste möta Jesus på det rätta sättet så att han kan tillgodose alla våra behov och så att vi kan uppleva försoningens härlighet och bli kvar i den. Amen!

TIDENS . . .

Forts fr sid 7

snart gick förlorad. Tidsperspektivet hade förlängts. Man glömde det som skett. I varje fall utövade det inget direkt inflytande längre på handlingsmönstret.

Det gick fram till år 1967 innan budskapet om Jesu tillkommelse åter aktualiserades. Jerusalem intogs av israeliska trupper, och plötsligt förkunnades att nu var hedningarnas tider slut. Det gick som ett sus över hela kristenheten.

Idag är knappast någon som ens talar om det som hände 1967. Det hör historien till. Ändå har nu EG bildats och tiostatsförbundet är på väg. Vi kan iaktta det och det och säga att någonting håller på att hända. Vi ser striderna nere i Mellanöstern och vi kan säga att nu kommer Jesus.

Nå, vi ser vad som sker och vi predikar. Men ändå, det är något som saknas. Det finns ingen kraft i förkunnelsen som kan hålla församlingarna vid liv. Så fort som den aktuella händelsen liksom har kommit på behagligt avstånd sjunker också den andliga nivån i församlingen tillbaka till det gamla eller ännu lägre.

Låt mig alltså få påminna om en sak!

Det är inte tecknen som håller oss vid liv, det är den helige Ande. Och där den helige Ande är sprängs tidsbegreppen. Där blir en dag såsom tusen år och tusen år såsom en dag.

Vi skall lägga märke till att när Paulus talade om Jesu tillkommelse gjorde han det på ett sådant sätt att han själv placerade sig mitt i händelserna. Han stod inte på avstånd och betraktade ett skeende som om det låg långt framför. Han sade: "Vi som lämnas kvar skall ryckas upp". "Vi" sade han. Han räknade med att han själv skulle vara med i uppräckelsen.

Då frågar man sig om Paulus begick ett misstag då han sade så. Kunde han inte skilja på dagar, år, årtionden och årtusenden. Hemligheten är den att där den helige Ande är blir tusen år såsom en dag och en dag såsom tusen år. Perspektivet blir så kort så fastän man kanske har årtusenden framför sig så har man en känsla av att man redan är framme och mitt inne i händelsernas centrum.

Här är den principiella skillnaden mellan väckelsekristendomen och kyrkokristendomen. Väckelsekristendomen sysslar inte med politik, samhällsreform eller kulturaktiviteter.

Allan Schulman, Arne Imsen, John Ronnås och Lennart Eliasson minuten före sändning. Ronnås lovade att Maranata är inplanerade med ett program — ett reportage med bl a Jehovas Vittnen.

Det handlar om förkunnelse!

■ Inför 2–3 miljoner TV-tittare drabbade nyligen Arne Imsen samman med chefen för Sveriges Radios religiösa avdelning, John Ronnås. Debatten ägde rum i det välkända programmet Sveriges Magasin i början av maj.

Bakgrunden var de piratradiosändningar som nu pågått i två år innehållande Maranatas budskap. Trots intensiv spaning från polis, televerk och radioamatörer har ännu inte radiopiraterna stoppats.

TV-debatten inleddes med en uppspelning av ett program från radiostationen "Utanför Lägre". Programmet hade 15 minuter dess förinnan gått ut över Småland, fångats upp av Sveriges Radio och via radiolänk nått TV-studion i Malmö.

Programledaren Allan Schulman frågade Arne Imsen:

— Varför går du till ett lagbrott för att förkunna ditt budskap?

Arne Imsen: — Ja, det är primärt ett evangelisationsmotiv. Det vill jag verkligen stryka under. Men det är klart att den här verksamheten samtidigt är en protest emot det vi menar är en anarkism i svenskt samhällsliv, den nuvarande radiolagstiftningen. Det är också en protest emot en byråkrati som inte minst Sveriges Radios religiösa avdelning står för och som alldeles särskilt drabbar en minoritet. Men bakom finns ju långt allvarigare problem. Det är egentligen en ny variation på ett gammalt tema, konfliktsituationen mellan väckelsekristendomen och kyrkokristendomen. Här drabbas alltså väckelsekristendomen, det som vi menar att vi företräder. Vi anser att det finns en trend i svensk kristenhet som säger att väckelsekristendomen är på väg ut ur det etablerade kristna Sverige.

Programledaren vände sig till John Ronnås och frågade varför man inte har

maranatagudstjänster i radio. Ronnås förklarade först att han förstod att Imsen och Maranata gärna stod för väckelsekristendomen i landet men det fanns dock även mängder av andra religiösa företeelser.

Ronnås övergick till att tala om vilka principer man hade till grund för programmets innehåll. Han citerade ett stycke ur Sveriges Radios avtal med staten, där det talades om skyldigheter att tillgodose olika intressen.

— Det är väldigt viktigt att komma ihåg att det är inte samfundens intressen man talar om, varken Maranatas, Svenska kyrkans eller pingströrelsens intressen. Det är lyssnarnas intressen det handlar om. Den bit som Maranata ur lyssnarsynpunkt representerar är en oerhört liten bit. Om vi skall tillgodose de stora breda grupperna på söndagsförmiddagarna, måste vi gå till gudstjänster som de flesta lyssnarna kan tillgodogöra sig.

Arne Imsen replikerade: — Det är flera ting som borde bli föremål för lite mer principiellt resonemang än det Ronnås nämner. Vi kan ju inte förneka det faktum att vi har en radio som tvingades i landsflykt för några årtionden sedan och som fortfarande lever i landsflykt på grund av råkade förhållanden som ännu inte ändrats. Det är ett arv som vi drabbas av och som vi säkerligen också kommer att få brottas med framdeles.

— När det gäller evangelisationsmotivet, ställer det oss i den situationen att vi inte i varje situation kan resonera så att det här är legalt och det där är inte legalt. Det är illegalt att smuggla exempelvis biblar till östeuropeiska stater, så långt jag vet, och ändå görs det. Det är lagbrott att vägra värnplikt och ändå så gör människor det. Det är alltså fråga om samvetskonflikter, och ett av de

starkaste och betydelsefullaste frågorna är just detta med evangelisationsmotivet.

Länsåklagaren i Malmö Lennart Eliasson var också med i programmet. Han kunde inte förstå Imsens resonemang om radiomonopolet. Han menade att det är ingen lagstiftning som riktar sig på något sätt mot religion.

Arne Imsen: — I och för sig kan man svara så här, det är klart att med en annan policy från radiomonopolets sida, skulle mycket kunna ändras. Där finns det ju konkreta ting att peka på.

Då undrade John Ronnås om Imsen skulle upphöra med sändningarna om Sveriges Radio sände en gudstjänst vart annat år, vilket storleksordningen handlade om i Maranatas fall.

Den frågan var Arne Imsen inte beredd att svara på. Han ville i stället ta upp en annan sida av problemet, varvid han citerade ett uttalande av Ronnås där denne säger att vilka som skall vara med i Sveriges Radio bestäms av om breda lyssnargrupper har utbyte av just det samfundets förkunnelse.

— Å ena sidan stänger ni alltså möjligheten för det samfundet att förkunna. Efteråt säger ni att förutsättningen för att det ska kunna vara med är att det har breda lyssnargrupper. Ni kan ju inte både stänga för de här grupperna och samtidigt överlämna åt sådana som överhuvud taget aldrig haft möjligheter att lyssna till gudstjänsterna, att uttala sig om dem.

John Ronnås: — Vi håller på och gör en kort serie här nu om olika minoriteter, där ni också kommer in. Vi har gjort Jehovas Vittnen. De har kommit i ett par tre reportageprogram och ni ligger i samma linje.

Arne Imsen replikerade snabbt: — Det handlar inte om reportage, det handlar om förkunnelse och det är definitivt någonting helt annat.

Därmed avslutades debatten och programledaren Allan Schulman avrundade det hela.

— Nu vet jag inte vad som är opportunt, att önska Arne Imsen lycka till med sändningarna eller Lennart Eliasson god jaktlycka i jakten på sändaren.

Televerket var också inbjudet till programmet. Först skulle man komma på det villkoret att man fick sitta med ryggen vänd emot tittarna. Sedan ändrade man sig och ville inte ens visa ryggar.

HJÄRTAT, pastorn!

■ Närvaro måste man få be om, att predikanten med en sorts hänsynslöshet satsar sig själv. Att han verkligen finns i sina ord. Där var Harald Strömstedt och

Bli kommissionär!

Tag hem 5- 15 eller 50 exemplar var 3:e vecka

Sven Lidman lika, skriver Expressens chefredaktör Bo Strömstedt i "litet brev till predikanten John Hedlund" i en debatt som förlängts från Kristna Publistförbundet till Svensk Veckotidning. Strömstedt nämner även Lewi Pethrus som föredöme.

Vad jag nu ofta hör i radio, fortsätter Strömstedt, är ett slags religionens ombudsmän som talar samma grå och opersonliga språk som politikens ombudsmän. Orden slokar. De har inte på länge vattnats av källådern. Jag saknar det. Jag tror att många saknar det.

Det är livet jag frågar efter, John Hedlund. Fraserna, formerna är alla kyrkornas otaliga officianter duktiga på, från kardinalerna i Rom till Billy Graham i Scandinavium. Men livet? Hjärtat som bultar så att också vårt eget hjärta börjar bulta?

Strömstedt efterlyser även en rejäl diskussion om dagens predikan och form. Om den ändå kunde nå fram till John Ronnås öron! ■

■ V-77 den tredje stora mönstringen av den toppstyrd gräsrotsekumeniken i Sverige har debatterats livligt i pinst-rörelsens Dagen.

— Det blir inga underskrifter av resolutioner, säger en grupp som nu i juni samlats på Kaggeholm.

— Vid FKR -76 i Jönköping var vi o-vana. Vi agerade inte tillsammans och kunde därför inte hjälpa och stödja varandra. Det utnyttjades, erkänner gruppen.

Och även att...

Största bekymret är att det är för intellektuellt upplagt...

Nu uppmanas landets pingstfolk av den pådrivande kraften i sammanhanget Allan Näslundh att allvarligt gå i förbön för mötet under sommarens konferenser.

I mitten av augusti samlas alltså skarnorna i Västerås och många tunga namn står på talarlistan. Teologiprofessorn Gustaf Vingren talar förmodligen utifrån visionen En enda kyrka i framtiden Sverige.

Studieboken för mötet fullföljer trenden som går ut på att politisera och rationalisera evangelium

Torsdagsmorgon i Västerås inleds med en Romersk katolsk mässa och fredagen med en Grekisk ordodox. Pastor Näslundhs kommentar är mer än skrämmande:

— Det finns moment som gör det hela svårt för oss pingstvännar ibland, t.ex. Grekisk ortodoxa och Romersk katolska kyrkorna har synpunkter som kan vara svårt att helt acceptera.

— Men vi måste ha klar för oss att här är inte fråga om att lägga upp ett pingstmöte.

Ett folk på väg — målet är förmodligen inte långt borta, frågan är bara om väckelsefolket i leden är medvetna om fanflykten i täten. ■

Betala när inbetalningskortet kommer.

Oförändrat pris 1977

Prenumerationspriset är:

Helår 45:—, halvår 23:—, kvartal 12:—. Lösnummer 2:50. Till Finland, Norge och Danmark är priset det samma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tack-samhet.

Postgiro 57 16 20-4.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer

☐ kvartal 12:—

☐ halvår 23:—

☐ helår 45:—

☐ Är ny prenumerant

☐ Ja, jag vill bli kommissionär

Jag tar ex av Midnattsropet t.v.

Efternamn

Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr

Postanstalt

Sänd in kupongen till Midnattsropet, Box 344, 101 24 Stockholm 1. Eller ring 08/23 52 30. Tala med Viveca Jillker eller Britt Viklund.

V Ä L K O M M E N

JESUS . . .

Forts fr sid 6

Herrens kraft. Jag har fått uppleva Jesus på ett särskilt genomgripande sätt under påskhelgen på Gamla Bro i Stockholm. Jag minns särskilt mötet uppe i serveringen på lördagskvällen. Jag tyckte Jesus blev en så levande verklighet och jag har mött många som jag har fått vittna för.

På tisdagskvällen upplevde jag Jesu närhet särskilt starkt. Jag blev fylld av den Helige Andes kraft och fick lust att räcka upp händerna och ropa med all kraft att Jesus är en reell verklighet. Vi som tror på Herren skall utstråla en underbar doft som rymmes i frälsnings-vissheten.

Jag tror att Jesus har någonting extra utöver det vanliga att ge oss nutidsmänniskor, en flykt ifrån vardagens grå tristess, stress, jäkt och tankar på det egna jaget. Men vi får gå ut i tro på en Herre som skall komma igen på himmelens skyar. Då skall himmelen öppnas och Människosonen hämta dem som

tror på honom. Då skall vi flytta till de himmelska boningarna, till det himmelska Jerusalem.

Jag har läst bibeln mycket de här sista dagarna. Där har jag funnit bl.a. 1 Kor. 16:15-20, vidare verserna 21-24. Må det vara min sluthälsning till eder.

Amen, Du vår Herre Jesus Kristus kom!

JAG . . .

Forts fr sid 3

— Nu när du blivit medlem i en, ytligt betraktat, mindre ädel släkt har du mött några reaktioner?

— Reaktionerna är väl blandade. Men vad som väcker förvåning är den frimodiga bekännelsen att man blivit frälst. Och jag har inför mig själv ibland svårt att verkligen förstå vad jag har upplevt. Men det är väl ett arv ifrån kyrkan. Man skall vara ödmjuk och blygsam. Tala tyst om andliga erfarenheter. Då är det klart att man blir lite oppositionell.

Och därför menar Greger att det är så viktigt med en gemenskap där man dagligen kan möta syskon och påminna varandra om vad man är och har i Jesus.

Den fallna församlingens dop

Den som tror och bliver döpt, han skall bli frälst, men den som icke tror, han är under domen, och skall bli fördömd. Döpet är ett renings- och frälsningsmedel. Det blir för evigt gränsen till det gamla livet i världen. Det är ett vittnesbörd om att människan har ändrat sinne och äger en levande tro, och verkar, om det begås på ett rätt sätt, frigörelse och rening. "I haven ju med Honom blivit begravna i döpet, I haven ock i döpet blivit uppväckta med honom genom tron på Guds kraft, Hans som uppväckte Honom från de döda". Och det sker inte utan att personen är fullt medveten om det skedd, alltså full visshet. "Vi hava genom detta dop till döden blivit begravna med honom." Såsom Kristus efter att ha utandats sin sista suck nedlades i graven och därigenom avskiljdes från det liv Han levat här på jorden, så bör den troende ned-sänkas i dopets bölja för att därigenom avskiljas från allt som tillhör det gamla syndalivet. Då människan nedstiger i dopets bölja, visar hon öppet för alla, att hon inte längre vill leva i enlighet med denna tidsålders väsende, utan i överensstämmelse med Guds plan och vilja. Hon frambär ett ordlöst vittnesbörd om att hon önskar att alla broar mellan henne och världen skall vara upprivna och alla möjligheter att återgå till det gamla syndalivet omtintgjorda.

Lyssna-tro-dop

Om döpet skall kunna bli till nytta och välsignelse som Herren har menat, bör den som undfar det, stå i ett rätt förhållande till Gud i den stund döpet förrättas och allt framgent. Endast sådana som äger en levande tro på Gud, uppenbarad i en verklig sinnesändring, döpas. "Om du tror av hela ditt hjärta, så kan det ske." Mark. 16:14: Apg.2:38: 8:12, 36, 37, 18:8: 16:14, 15.

I det sista av dessa bibelställen lämnas en mycket värdefull framställning av hur det gick till i det evangeliska arbetet under den apostoliska tiden. Lydia lyssnade till det av apostlarna förkunnade Ordet. Herren öppnade hennes hjärta, så att hon aktade på det som talades, d.v.s. hörsammade Herrens kallelse i Ordet och mottog genom tron

SÅ UPPKOM BARNDOPET Artikelserie av AMOS DAHLBERG 4:e och sista delen

det eviga livet. Därefter blev hon döpt.

Den som låter sig döpas och inte tror drar en dom över sig. Döpet är alltså för den troende och inte för den otroende. *Den som omvänder sig, men inte låter döpa sig, han lever i olydnad!* Den som inte tror, han blir fördömd, alltså inte den som inte döper sig, skall bli fördömd. Det är dödligt att inte tro Sonen, att inte döpa sig är inte döden, *men olydnad.* Det är att ta bort ur ordet! *Personlig tro är absoluta villkor!*

'Gud handlar'

En del vill mena att det är Gud som handlar i döpet, de har spikat den tesen, de vill så att säga hänga upp förlossningen på en kulthandling, utan en fullt medveten personlig förvandling, genom personligt ställningstagande till denne Jesus. Om jag säger: Gå du och gör det eller det, och du gör det. Är det jag eller du som handlar? Det är väl i ärlighetens namn ändå du som handlar! Gud befäller nu. Gör bättring och låt döpa dig! Då kan väl inte någon påstå att det är Gud som handlar! Nej, det är Gud som befäller och människan som skall handla! Vad Gud skall göra, det är redan fullbordat, men vad människan skall göra, det gör icke Gud, utan där kommer det an endast på personen själv! En person kan inte handla i stället för en annan, inte heller tro i stället för en annan. *En tidigare generation kan inte handla, inte heller tro, i stället för en annan generation.* Gud har fullkomnat frälsningsverket, där har Gud handlat, sedan är det ju i rimlighetens namn ändå människan som skall handla. Att

taga vara på en sådan frälsning eller förkasta, det är i sanning ändå endast människans eget avgörande.

Magisk verkan

Frälsningen lägger de barndöpande på en kulthandling, i stället för en medveten personlig sinnesändring och därefter begravning med Kristus.

Döpet är ett trosdop eller också ett magiskt dop. Döpet måste verka genom den personliga tron, eljest återstår endast magisk verkan! Hokus pokus! Ett stöd för att den personliga tron är utesluten finns inte i Guds ord, inte heller ett spår efter fadder-förordningen. Den är endast ett verk av den fallna församlingen, katolska kyrkan, sköckkyrkan!

Israel var icke omedvetet när det tågade genom Röda havet och lämnade Egypten för alltid bakom sig. Det är ju en förebild till vattendöpet. Likaså med en människa som blir född på nytt. Gud har inte utvalt oss i döpet. Gud har utvalt alla i Honom före världens grund var lagd, Ef. 1:4. I Honom har vi förlossning genom Hans blod, alltså icke genom kulthandling. Men det är ju bara dem som personligen tar emot Jesus i lydnad för Herrens befällning i Ordet, begraver den gamla människan, som får del av försoningen!

I urkristen tid rådde en fast princip (icke en ceremoni). Personen döptes på grund av sin egen begäran och på sin egen bekännelse om tro och sinnesändring, till Kristus, i Faderns och Sonens och den helige Andes namn!

Bestämt av evighet

Omskärnelsen är icke förebild till vattendöpet. Det förebildade rättfärdiggörelsen i Kristus, hjärtats omskärkelse. (Allt mankön som öppnar moderlivet skulle helgas åt Herren. Mos. 34:19; Luk. 2:23). Förebilder till döpet är ju t.ex. Noa och floden (1 Petr. 3:21), Israels tåg från Egypten genom Röda havet m.fl. sammanhang i Israels historia. Proselytdöpet är ej heller förebildligt för döpet till Kristus. Jesus länade då absolut inte dop-iden därifrån! Även esseerna döpte på Jesu tid, de som lämnade Dödahavsrullarna efter sig. En del menar att Johannes Döparen kom därifrån. Nej, Jesu länade sannerligen inte döpet från något håll, utan det var bestämt av evighet och hade flera förebilder i Israels historia.

"Jesus tog ju emot barnen och välsignade dem." Ja, det gjorde Han, men Han döpte dem inte och ingen annan heller, så det sammanhanget har inget med barndöpet att göra.

"Men Jesus döpte ju inte barnen. Han döpte ju inte andra som kom till Honom". Nej, det var lärjungarna som döpte och de döpte dem som efter Hans undervisning hade ändrat sinne och blivit nyskapelser, de döptes till Kristus och begravnade det gamla syndalivet.

Brev till Midnattsropet:

Därför blev jag döpt

Jag var 34 år när jag fick uppleva frälsningen i Jesus Kristus. Dessförinnan hade jag ingen gemenskap med troende människor, läste aldrig bibeln och besökte aldrig några kyrkor så att jag kunde få höra om nödvändigheten att motta syndernas förlåtelse och bli frälst. Men jag var ändå medveten om att jag var en syndare och kände ängslan och oro i min själ. Många gånger bad jag till Gud i min ensamhet när ingen såg eller hörde mig. På kvällarna efter det jag lagt mig och släckt belysningen och det blivit mörkt låg jag vaken och kunde inte somna. Jag kände mig syndig och bad till Gud om förlåtelse för mina svordomar som jag hade uttalat under dagen. Men när morgonen kom igen nästa dag var det likadant som förut. Svordomarna fanns kvar och kom fram under dagens arbete. Så är det ju, man bekänner och prisar den herres namn som man tjänar, när man vandrar borta från den levande Guden.

Något hände

Men så hände något som blev vändpunkten i mitt liv och förvandlade min invärtes människa. Samhället där jag bor, fick besök av en ung evangelist som skulle hålla seriemöten i fjorton dagar. Har var gripen av Jesu kärlek och brann av längtan att visa människor till Jesus. Han gjorde som Jesu lärjungar, han gick ut till människorna på dagarna och talade med dem om frälsningen. Så kom den dagen när han besökte mitt hem. Första gången talade han med mig en stund. Men jag förstod ju inte hans tal om att lämna sitt liv i Jesu händer, så det blev ju många motsägelser från min sida. Jag framhöll andra människors synder och då i synnerhet sådana som bekände sig som troende. Han lämnade mig efter en stund men frågade om han fick hälsa på mig kvällen efter, och det hade jag inget emot. Det skulle bli väckelsemöte den kvällen i Folkets hus och han skulle vittna där.

Han kom som han lovat nästa

kväll två timmar innan mötet skulle börja och talade med mig om nödvändigheten av att bli frälst. Tiden gick och det blev mötesdags. Han anlände till mötesplatsen något försenad, men med sig till mötet hade han min hustru och så mig. Efter mötets slut följde han och två troende vänner med oss hem, och innan han lämnade oss fick både min hustru och jag nåd att böja våra knän och bedja Jesus om syndernas förlåtelse och tacka för frälsningen i Hans namn. Från den dagen började vi läsa Guds ord och bedja och tacka för frälsningen. Vi läste i evangelierna hur Jesus trädde fram och lät döpa sig och sedan i Apostlagärningarna hur apostlarna döpte dem som trodde och tog emot budskapet om Jesus försoningsverk på Golgata.

Efter tre månader blev min hustru och jag döpta i Filadelfiakyrkan i Nybro. Det var något så underbart jag fick uppleva den dagen. I förmiddagsgudstjänsten fick jag uppleva en sådan förlossning att jag grät nästan under hela predikan. Jag kände liksom hur en tung börda hade lastats av mig och jag upplevde en underbar frid i mitt inre.

Efter dopet fick jag uppleva att Jesus löst mig ifrån nikotinbegäret: jag hade varit slav under den lasten i 22 år. Från den stunden blev jag fullkomligt löst. Halleluja!

Nytt tungomål

Tio dagar därefter döpte Jesus mig i den helige Ande så jag fick börja prisa honom på nytt tungomål. Det hände hemma på kvällen när jag bad till Herren. Jag fick uppleva en sådan härlig glädje så jag låg vaken hela natten, läste bibeln, prisade Gud och talade i tungor. Innan jag blev döpt i vatten och andedöpt, tyckte jag att det var så konstigt att folk ropade halleluja i mötena. Jag tänkte att det skulle nog aldrig jag komma att säga högt offentligt. Jag var ju så främmande för det som föregicks bland Guds barn. Men det ändrade Jesus på när han döpte mig i Anden, för jag

började genast ropa halleluja. Det bara kom fram när Herren lade den nya sången i min mun. Pris ske Gud!

Gud vill att vi skall prisa och lova hans stora namn. Det är underbart att få uppleva att han lägger en ny sång i vårt hjärta, en lovsång till vår Gud. Halleluja!

Men det beror på dig och mig om vi vill vara lydiga hans Ord och gå den väg han bjuder oss i sitt Ord. Vi må inte vara motsträviga och stanna upp på halva vägen. Herren Jesus själv har ju gått före oss och visat vägen. Det har alltid funnits dem som vill hindra oss att helt följa Guds ord.

Vi läser i Matt. 3:13-15:

Därefter kom Jesus från Galileen till Johannes vid Jordan för att låta döpa sig av honom, men Johannes sade: Jag behöver döpas av dig, och du kommer till mig! Då svarade Jesus och sade till honom: "Låt det nu så ske, för det höves oss att uppfylla all rättfärdighet".

Sonens lydnad

Jesus visade därmed att inför dopet har vi alla samma förpliktelse. Här gäller ingen egen rättfärdighet eller fromhet. Inför Gud är vi alla syndare och frälsningen får vi helt av nåd.

Vi läser vidare i Mark. 1:9-11 att när Jesus hade blivit döpt i Jordans vatten och när "han steg upp ur vattnet, såg han himmelen dela sig och Anden såsom en duva sänka sig ned över honom. Och en röst kom från himmelen: Du är min älskade Son, i dig har jag funnit behag".

Det behagade Gud att se Sonens lydnad av sitt rådslut i denna handling. Gud är densamme idag. Han lönar alla dem som är honom lydiga, men de gensträviga får leva i öknen. Är du inte döpt med bibelns dop, så lät det ske snart. Herrens välsignelse ligger där och väntar på dig. Inte skall du gå förbi den välsignelsen. Du behöver den om du skall vandra vidare på den smala vägen hem.

När Herren hade utgjutit den helige Ande över den bedjande lärjungaskaran på pingstdagen och de blivit beklädda med den himmelska kraften till att bära ut frälsningsbudskapet, trädde aposteln Petrus fram och talade så att människorna kände sin synd i sina hjärtan. De frågade Petrus vad de skulle göra. Petrus svarade dem att de skulle göra bättring och låta döpa sig i Jesu Kristi namn till syndernas förlåtelse och då skulle de som gåva få mottaga den helige Ande. Och han bad och förmanade dem och sade: "Låten frälsa eder från detta vränga släkte". De som trodde och tog emot hans ord lät då döpa sig och blev lemmar i församlingskroppen, där Jesus är huvudet.

Forts på sid 18

skriver. I vissa andra länder, så följer bidragen med barnen till den skolform som föräldrarna väljer. Eftersom det är en ateistisk skolform så innebär ju det i praktiken att kristna föräldrar som skickar sina barn till skolan utnyttjar just sådana bidrag som kräver att man avsäger sig den kristna tron och dess konsekvenser.

Redan när barnet föds så möter föräldrarna en rad bidragsformer. Det är moderskapspenning, barnbidrag, barnledighet med sjukersättning, bostadsbidrag, och ev. andra bidrag som kan förekomma i speciella fall. Det är ju självklart att föräldrar som redan från början får en sådan ekonomisk uppbackning blir beroende av den. Man skapar ju sin livsform efter de ekonomiska förutsättningar man har. Så blir man då ekonomiskt bunden och tvingas in i ett förhållande till staten där man inte har möjlighet att säga nej till de krav som ställs.

Vi får inte underskatta det motstånd som ekonomiskt beroende innebär för den som kommer till en punkt där han vill bryta sig loss. Ännu viktigare är det att nämna den psykologiska spärr som finns, inte i omständigheterna utan hos mig själv. De som har växt upp under bidragssystemet eller påverkats under en längre tid tar bidragen som något naturligt och saknar därför förmågan att ifrågasätta dess riktighet.

Det onaturliga bidragssystemet har för dem förvandlats till det enda rätta sättet att leva. Att säga att en man har skyldighet att själv, utan samhällets insatser, sörja ekonomiskt för sig och sin familj verkar ju rent fränstötande för sådana människor.

Hela bidragssystemet är en enda utmaning. En utmaning att ställa sig utanför dess område och inta det område Gud har utvalt åt oss. Världen behöver idag levande vittnesbörd på att Gud är den som förser oss med allt vad vi behöver. Den kristnes väg är ut ur och bort från bidragssystemet, inte in i och för . . .

Gud har givit oss den självklara rätten och skyldigheten att själva ansvara för våra liv och vissa områden i beroende av Honom. Då de utlovade landet skulle intas var det inte bara härliga löften som

skulle gå i uppfyllelse i form av gåvor. Det vilade också ett ansvar på varje individ att bekämpa alla former av fiendskap mot Guds vilja.

Idag har vi ett land, ett utlovat område att inta, behålla och leva i. Nu som då är hindren och fiendskapen av en storleksordning och utrustade med sådan makt att det är omöjligt att övervinna med vanliga mänskliga resurser.

Det är min rätt att som Guds barn själv, i beroende av Honom, ansvara för mig själv och min familj. Ja man måste faktiskt gå ett steg längre, det är inte bara min rätt, det är min skyldighet och mitt ansvar. Om jag inte fungerar så kommer jag att styras och ledas av de gudsfiendliga makter som först hindrade en generation att inta landet och sedan följande generationer att behålla och utveckla landet i ett sant förhållande till Gud. Man förföll till feighet, passivitet och så småningom till aktivitet i en gudsfiendlig religion.

Fienden trycker på och vill få oss att kapitulera. Så har Gud aldrig menat att det ska vara. Nu som förr är fienden en lögnare medan Guds ord är sant.

Det är dags att stå upp och göra bruk av våra rättigheter och ta på oss vårt ansvar. Om det nu inte är så att vi redan har blivit så förlamade att vi både förlorat handlingsfriheten och handlingskraften.

Jag kräver rätten att få stå oberoende av bidragen för att själv bära mitt ansvar i ett ödmjukt beroende av Gud. I dagens samhälle må det vara svårt att se att Gud kräver av varje man och kvinna att själva ta ansvar för sin ekonomiska situation. Att skapa de ekonomiska förutsättningarna för sitt liv och att inte förlita sig på andras resurser. Här menas inte sjuka eller nödlidande utan de som har förutsättningarna.

Gud kräver av mig att jag tar upp det ansvar som jag ensam har att bära och inte lastar över det på stat eller församling. Blir det överhuvudtaget frågan om en nödsituation där det föreligger behov av hjälp så är det i första hand församlingen som jag skall vända mig till, inte till världen och dess representanter.

Jag kräver rätten att få stå utanför bidragssystemet och dess välstånd. Att stå befriad från kamp i en falsk trygghet som hela tiden skapar mänskliga garantier för en framtid som Gud aldrig utlovat är inte det liv jag eftersträvar.

Det välståndet är en garanti för att jag skall få slippa uppleva det som kan forma en sådan karaktär och för mig in i ett sådant beroende till Gud att jag kan bli en effektiv själavinnare.

DÄRFÖR. . .

Forts fr sid 15

Du kan läsa i Apostlagärningarna på flera ställen hur människor fick höra evangelium, tog emot frälsning och hur de lät döpa sig på samma sätt som Jesus visade oss. Inte på något bibelställe talas det om, eller praktiseras det dop som kyrkan utövar, barnbegjutningen. Den är en ren förfalskning av Jesu lära och leder människan in på villovägar redan från barndomen. Men Gud vare lov och tack, Jesus kallar och söker oss och om vi lyssnar till hans röst, så tager han oss vid handen och leder oss in på den smala vägen som leder till himmelen. Om du läser bibeln och lyssnar till Jesus ord, tror och tar emot det just som det står, då kommer du aldrig fel, för Jesus är vägen, sanningen och livet. "Himmel och jord skola förgås, men mina ord skola aldrig förgås", säger Herren.

Läs följande kapitel i Apostlagärningarna: kap. 8, 9, 10, 16, 18 och 19. Där talas det om människor som fick höra Guds ord och som tog emot det och lät döpa sig när de kom till tro.

Det är underbart att Gud har berett en frälsningsplan för hela mänskligheten. Han har visat oss vägen in i sin vilja, så vi behöver inte stå rådvilla och undra hur vi skall göra och hur det skall gå till. Nej, vägen är densamma. Är vi villiga att taga steget fullt ut och följa Jesus i hans fotspår, så är han trofast och står där med vidöppnen famn, tar emot oss och leder oss hela vägen tills vi är hemma i härlighetens land.

Men käre vän: Se till att du snart kommer in på den rätta vägen! Det går inte som många tror, att på någon annan lättare väg. Du måste taga korset på och följa i Mästarens fotspår. Se till att du bygger på den rätta grunden: TY INGEN ANNAN GRUND HÅLLER ATT BYGGA PÅ ÄN DEN SOM ÄR LAGD NÄMLIGEN JESUS KRISTUS!

Midnattsropet

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer var tredje vecka.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Stina Fridolfsson, Per-Arne Imsen. Prenumerationspriset är: Helår 45:-, Halvår 23:-, Kvartal 12:-. Lösnummer 2:50. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D.v.s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag: vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro: 57 16 20 -4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro: 44 10 05 -6

GAMLA BRO, servering

PILGRIMSBODEN

PILGRIMSHEM, gästrum

KLARA TONER, bok- och musikkaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen . . .

Tel. 08/21 55 87
(automatisk tele-svarare)

Tryck: Welins Tryckeri Eftr. AB
Örebro 1977.

Första klassen på plats i Malmköping

Pilgrimsskolan har äntligen börjat. De tjugo första eleverna är på plats tillika med lärare, föräldrar och övriga medhjälpare. Från hela landet har man kommit och de flesta åldersgrupper är representerade. Vårterminen hade knappt hunnit sluta innan den första billasten elever kom.

Starten har varit mjuk med mycket friluftsliv, bad och en del evangelisation. Alla tycks trivas alldeles utmärkt tillsammans. Första lektionen handlade om ekonomin. Meningen är att alla elever själva skall vara med och känna ansvar för att den ekonomiska sidan går ihop. Sparsamhet

och ansvar är anbefallt.

Pepparkaksförsäljningen går bra. I slutet av veckan är också allt klart för utställningen i Lägerhyddan med andrahandskläder, keramik och överlopsartiklar. Då öppnar Pilgrimboden sin försäljning.

Till Pilgrimshem har också några gäster anlänt. En stor del av platserna är reserverade just för det ändamålet.

För övrigt pågår förberedelserna för midsommarkonferensen för fullt. Då skall också Pilgrimsskolan ha en speciell föräldradag.

PIONJÄRVECKA PÅ MALMAHED 22-29 AUGUSTI

En vecka för alla pensionärer.

ARNE IMSEN, ÖSTEN DAHLBERG, SVEN CARLSSON, MÄRTA JANSSON, DORIS HÖGLANDER och RUNE LUNDH värdar.

Bön, brödsbrytelse, samtal och väckelsemöten.

Hela Malmahedsanläggningen står till förfogande med kök, logement och matsalar.

För information, ring Rune Lundh, 08/711 24 98 eller Doris Högländer 08/38 83 41.

Var god kontakta oss i god tid om privattrum önskas.

● Välkommen från när och fjärran i Jesu namn! ●

FÄLTÅG . . .

Forts fr sid 11

upp människor. Nu mobiliserar Herren! Vakna människa, och utmana himmels krafter och bli själv en transformator för denna väldiga kraft! Gud har inte sagt att vi ska bygga kyrkor. Han har sagt att vi ska till fronten, och där ska vi ge vårt liv för medmänniskornas räddning! Då kommer också världen att

fråga: Vad har skett med Guds folk? Har himlen blivit en verklighet för dem? Har korset blivit deras realitet?

— Vi har ett hemligt vapen, och det är förbönens tjänst. Här ligger hela hemligheten till segrarna men också till nederlagen. Det finns ingen genväg, så att vi kan klara väckelseproblematiken med teknik! Det finns bara en väg till bestående resultat: uthållig bön.

Och medan församlingen sjöng: "Lär

mig bedja om ditt rike . . .", invigde sig unga och äldre till bönestjänst, till helig strid i närbkontakt med onskans andemakter. Facit av Nässjö-konferensen kommer att skrivas i enskildas liv, kallelse, tjänst och tillväxt både i Småland och runt om i Sverige under den hektiska tid som återstår, innan Jesus kommer och arbetsdagen definitivt är slut.

MALMKÖPING 77

16-24 JULI

Samling i nya tältet
på Malmahed

För 10:e sommaren i följd möts vi igen ● Stor jubileumshögtid!

- Dagliga samlingar
- Vittnen från fyra världsdelar
- I focus: mission i arabvärlden, Latinamerika och Västafrika
- Radiomissionen
- Storfamiljerna ställer ut

- PILGRIMSSKOLAN
- Sommarläger hela juni, juli, o augusti. Barn- och föräldraskola. Speciell konferens för äldre vänner v 34
- Bibelstudium i aktuella ämnen

- PILGRIMSHEM
- Förlägg hela familjens semester till Malmköping!
- Två baracker och stor matsal till förfogande.
- Möjligheter till bad och camping i sommarfager sömlandsnatur.

Välkommen till Ordets och bordets högtid. Inga fasta kostavgifter för konferensdeltagarna. Vi delar allt gemensamt – som i urkristen tid.

Utomordentliga bispisningslokaler. Inkvartering i logement eller enskilda privaturum. Sänd anmälan till MALMKÖPINGSVECKANS KANSLI, Box 344, 101 24 STOCKHOLM 1. Tel. 08/23 52 30.

PION-
JÄRERNAS
VECKA
PÅ
MALMAHED

22–29 augusti

HÄR KAN DU ANMÄLA DIG!

Gör ett kryss i aktuell ruta!

- ☐ Jag önskar delta hela tiden
- ☐ Jag deltar följande datum

- ☐ Jag färdas i bil

Namn _____

Adress _____

Postnr/postadress _____

Tel _____ / _____

- ☐ Jag färdas med tåg
- ☐ Jag önskar privaturum
- ☐ Jag önskar bo i logement
- ☐ Jag bor i medfört tält
- ☐ Jag bor i campingvagn
- ☐ Jag önskar äta alla måltider

AVSER

personer

Sebrudgummen kommer – Gån ut och möten honom!